

عنوان مقاله:

مبدء و منتهای تربیت انسان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 16، شماره 50 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمد شریفانی - دکترای تاریخ و فلسفه تعلیم و تربیت و استادیار دانشگاه شیراز

محسن قمی - دکترای فلسفه غرب و استادیار دانشگاه باقرالعلوم (ع) قم

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این تحقیق، بررسی نقطه آغاز و فرجام تربیت انسان به عنوان موضوع اصلی تربیت و پرورش است؛ زیرا دانشگاه اسلامی، به عنوان یکی از اصلی ترین جایگاهها برای پرورش نسلهای آینده، نیازمند الگویی جامع و مبتنی بر پیش فرضها، نظریه ها و گزاره های دینی در تربیت انسان است تا خروجی آن، دانش آموخته ای مطابق با معیارهای دین باشد. روش: روش تحلیلی توصیفی با تکیه بر متون فلسفی تربیتی اسلامی و نیز منابع دینی (کتاب و سنت) است. یافته ها: تربیت انسان یک مصداق روشن از «حرکت» است؛ یعنی سیر تدریجی از قوه به فعل. این حرکت، واجد لوازمی است که آغاز و انجام حرکت، از جمله آنهاست. توجه به این ابتدا و انتها؛ یعنی نحوه ورود و خروج در امر تربیت، از مهم ترین ارکان تربیت انسان است که علاوه بر انگیزش بخشی، راه را می نمایاند و لازمه های مسیر را بیان می کند. نتیجه گیری: نقطه شروع این حرکت، شناخت انسان از راههای سه گانه شناخت علت، شناخت عناصر و شناخت آثار اوست که با چهار ابزار وحی، فطرت، حس و عقل به دست می آید. نهایت حرکت تربیتی نیز در دو دسته اهداف متوسط (نظری و عملی) و غایی (قرب) خلاصه می شود.

کلمات کلیدی:

تربیت، دانشگاه اسلامی، مبدء، منتهای حرکت، انسان شناسی، قرب الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378631>

